

○ **Gest de Pau i signe penitencial**

○ **Oració final**

Preguem.

Oh Déu, que per la vostra gràcia ens feu passar de pecadors a justos, de la tristesa del pecat a l'alegria de la reconciliació;

concediu-nos la fortalesa de perseverar fidels en el vostre amor.

Per Crist, Senyor nostre

Amén.

○ **Benedicció**

El Senyor us ha perdonat. Aneu-vos-en en pau.

Donem-ne gràcies a Déu.

○ **Cant Final**

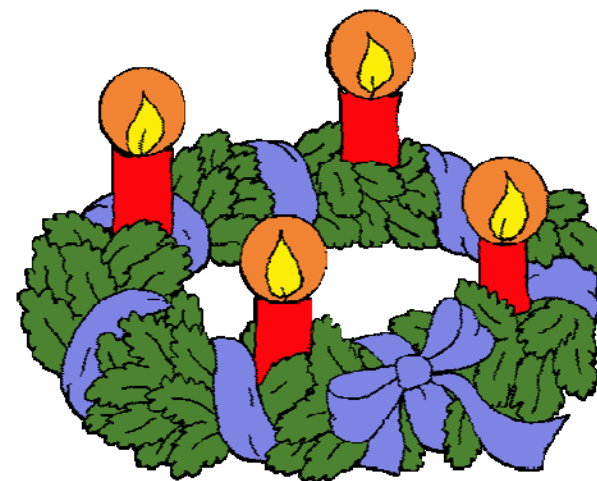
El Poble de Déu que fa via,
travessant l'immens arenal,
fugí de cruel tirania
i ara acampa sota el cel blau,
s'acosta a la terra llunyana,
pel seu Déu promesa als antics,
on tota dissort és llevada
en un món joïós i tranquil.

Vers tu, Terra promesa,
el Poble de Déu alça el braç.
Vers tu Terra Promesa,
adreça l'amor i la fe;
Vers tu Terra Promesa,
enmig de combats va avançant.
Vers tu, Terra Promesa.
Vers tu.

Parròquia de Sant Feliu de Torelló
18 de desembre de 2013

“VENIU I HO VEUREU (JN 1,39)”

Advent 2013

Celebració Comunitària de la Penitència

Parròquies de Torelló

○ Cant d'Entrada

Esperem vostra vinguda:	Pregonem amb alegria
No tardeu, Senyor Jesús.	les grandeses del Senyor,
Veniu a alliberar-nos:	i amb la torxa sempre encesa
No tardeu, Senyor Jesús.	esperem el seu retorn. (2)

○ Salutació

○ Introducció

Déu-vos-guard a tothom!

El temps d'Advent ja arriba al final. Durant quatre setmanes hem escoltat repetidament aquest anunci: "El Senyor ve a nosaltres".

Però, ¿li hem preparat els camins?, ¿li hem obert la porta?

Aquest any el calendari ha volgut que en el segon diumenge d'Advent celebréssim la solemnitat de la Immaculada Concepció de la Mare de Déu. Aquell dia la litúrgia ens convidava a escoltar el relat del pecat del Gènesi. Avui el tornarem a sentir.

I també proclamarem l'evangelí d'aquella festa. Allà on el pecat havia provocat la ruptura del paradís, la disponibilitat amorosa de Maria inicia el camí de retorn vers el Regne del seu Fill estimat.

El pecat és tot allò que obstaculitza el creixement d'aquest Regne de Déu. I nosaltres –n'hem de ser conscients– hi hem posat obstacles. Per això ens cal reconèixer que som pecadors tot iniciant un procés de conversió.

Fem-ho, doncs, ara tots junts. No tinguem por de reconèixer el propi pecat davant Déu i els germans. Que la seva Paraula refermi avui la nostra esperança.

I preguem intensament "que vingui a nosaltres el seu Regne".

○ Breu reflexió

Allà on la persona humana havia provocat una ruptura radical amb Déu, amb els altres, amb la creació i amb si mateix, la resposta de Maria obre el camí perquè el paradís es torni a obrir. Ella amb el seu "sí" queda reconciliada perfectament amb Déu, amb els altres, amb la creació, amb si mateixa. La gràcia de què està plena ho ha fet possible. És la gràcia de l'Esperit del seu Fill. També nosaltres desitgem que Ell vingui i ens reconciliï. El paradís és el Regne de Déu, el Regne de Jesús, el Fill estimat de Maria.

Quan "venim" a la reconciliació el "veiem" més a prop nostre.

○ Cant Penitencial

Veniu, veniu oh Emmanuel,
sou l'esperança d'Israel,
que en trist exili ací tot hora,
redempció de Vós implora.
Exulta! Exulta! Israel
a tu vindrà l'Emmanuel.

Veniu, oh Rei Omnipotent,
d'antics oracles compliment.
Veniu, refeu nostra flaqueja,
Déu eternal, font de bonesa.
Exulta! Exulta!...
Amén.

○ Parenostre

○ "Jo confesso"

○ Confessió i absolució

Ara, els qui ho desitgeu, podeu fer individualment la confessió del vostre pecat com a signe de penediment i de la voluntat de reconciliació. Recordeu que es tracta d'una manifestació senzilla i breu de la nostra infidelitat al camí cristià, llevat que es tractés de quelcom molt greu. Podeu fer servir qualsevol fórmula senzilla ("Pare, he pecat"; "Senyor, perdoneu-me" ...).

○ Cant

*De vós naixerà, oh Maria,
el Fill etern de Déu.*

Déu ha beneït la terra santa, Per treure'ns de mort i de
deslliura el seu poble d'Israel. tenebres,
com llum ens visita des del cel.

○ Evangeli

Lc 1,26-38

Lectura de l'evangeli segons sant Lluc

En aquell temps, Déu envià l'àngel Gabriel a un poble de la Galilea anomenat Natzaret, per dur un missatge a una noia, promesa amb un descendent de David, que es deia Josep, i el nom de la noia era Maria.

L'àngel entrà a casa d'ella i li digué: «Déu te guard, plena de gràcia, el Senyor és amb tu».

Ella, es torbà en sentir aquestes paraules, i pensava per què la saludava així.

Però l'àngel li digué: «No tinguis por, Maria; Déu t'ha concedit; el seu favor. Tindràs un fill i li posaràs el nom de Jesús. Serà gran i l'anomenaran Fill-de-l'Altíssim. El Senyor Déu li donarà el tron de David, el seu pare, serà rei del poble d'Israel per sempre, i el seu regnat no tindrà fi».

Maria preguntà a l'àngel: «¿Com pot ser això, si jo no tinc marit?».

L'àngel li respongué: «L'Esperit Sant vindrà sobre teu, i el poder de l'Altíssim et cobrirà amb la seva ombra; per això el fruit sant que naixerà l'anomenaran Fill de Déu. També la teva parenta, Elisabet, ha concebut un fill a la seva edat; ella que era tinguda per estèril ja es troba al sisè mes, perquè a Déu res no li és impossible».

Maria va respondre: «Sóc l'esclava del Senyor: que es compleixin en mi les teves paraules».

I l'àngel es va retirar.

Paraula del Senyor

○ Oració

Preguem.

Oh Déu, creador del cel i de la terra, perdoneu els nostres mancaments, perquè els qui esperem amb confiança la vinguda del nostre Redemptor, meresquem el perdó dels nostres pecats.

Per Crist Senyor nostre.

Amén.

○ Primera Lectura

Gn 3,9-15,20

Lectura del llibre del Gènesi

Després que l'home hagué menjat el fruit de l'arbre, el Senyor-Déu el cridà i li digué: «¿On ets?».

Ell li pongué: «He sentit que us passejàveu pel jardí i, com que vaig nu, he tingut por i m'he amagat».

Li digué Senyor-Déu: «¿Qui t'ha fet saber que anaves nu? ¿Es que has menjat del fruit de l'arbre que jo t'havia prohibit de menjar?».

L'home li digué: «La dona que m'heu donat m'ha ofert el fruit d'aquell arbre, i n'he menjat.

El Senyor-Déu digué a la dona: «¿Per què ho has fet això?».

Ella li respongué: «És que la serp m'ha enganyat».

El Senyor-Déu digué a la serp: «Ja que has fet això seràs la més maleïda de totes les bèsties i de tots els animals feréstecs. T'arrossegars sobre el ventre i menjaràs pols tota la vida. Faré que sigueu enemics tu i dona, i el teu llinatge i el d'ella. Ell t'atacarà al cap i tu l'atacaràs al taló».

L'home donà a la seva esposa el nom d'Heva, perquè ella ha estat la mare de tots els qui viuen.

Paraula de Déu

○ Examen de consciència

Allà, al paradís, el pecat de la persona humana va provocar quatre ruptures fonamentals i va trencar l'harmonia amb què Déu havia fet tota la creació. La ruptura era amb Déu –“m'he amagat”–, amb els altres –“he tingut por”– amb la creació –“sereu enemics”– i amb mi mateix –“ja no sé on sóc”–. Aquesta és la situació que anomenem “pecat”. Revisem-la a fons.

La meua vida, ¿està centrada en **DÉU** com a valor suprem?

¿el reconec com a Pare i confio en Ell?

¿he professat sempre, amb vigor i sense temor, la meua fe en Déu?

¿he manifestat la meua condició de cristià en la vida pública i en la privada?

¿cuido la meua salut espiritual, el meu creixement i la meua maduració en la fe?

¿prego cada dia, amb actitud filial envers Déu?

¿llegeixo la Paraula de Déu, sobretot els evangelis, per orientar contínuament la meua vida?

¿participo de l'Eucaristia dominical, el dia del Senyor, i la valoro com a font i motor de la meua vida cristiana?

¿Quina és la meua actitud envers **ELS ALTRES**?

¿tracto bé els meus familiars, els meus amics, els meus companys?

¿creo al meu voltant un clima de reconciliació amb paciència i esperit de servei?

¿faig el possible perquè regni l'amor i la comprensió?

¿he abusat dels germans més febles, usant-los per als meus fins?

¿he insultat el meu proïsme o l'he escandalitzat?

¿em tanco en mi mateix i faig impossible el diàleg?

¿practico la justícia i la caritat, tot respectant els drets dels altres?

¿tinc bon cor, sóc tolerant, capaç de perdonar i d'ajudar els altres?

¿he estat violent?

¿estimo l'Església, malgrat les seves imperfeccions?

¿Quina és la meua actitud envers **LA CREACIÓ**?

¿comparteixo els meus béns i el meu temps amb els més pobres, o sóc egoista i indiferent al dolor dels altres?

¿participo de les obres d'evangelització i promoció humana?

¿em preocupo pel bé i la prosperitat de la comunitat humana en la qual visc o em passo la vida preocupat tan sols de mi mateix?

¿he complert amb els meus deures cívics?

¿he pagat els meus impostos?

¿he estat honest en el meu treball?

¿he abusat dels béns de la creació amb fins egoistes?

¿Com em comporto **AMB MI MATEIX**?

¿sé fer autocrítica, reconeixent les meves faltes o estic en constant actitud de crítica envers els altres?

¿em crec just com els fariseus, o reconec la necessitat que tinc de conversió i de perdó?

¿busco aparentar una cosa que no sóc per ser valorat pels altres?

¿m'accepto a mi mateix, o visc en la mentida i l'engany?

¿sóc esclau dels meus complexos?

¿compleixo els meus deures en el treball, en la vida de família, en la comunitat?

¿quin ús he fet del temps i dels talents que Déu m'ha donat?

¿sóc fidel en les promeses del matrimoni, de la vocació sacerdotal o religiosa?

¿domino el meu geni, la meua tendència a l'enveja?

¿sóc respectuós amb el meu cos i amb el dels altres?

¿m'he obert a la gràcia de Déu i procuro viure amb esperança i alegria la meua fe cristiana?

¿em recordo de la Mare de Déu, la Verge Maria, i em recolzo en el seu amor maternal per tenir ànims en la meua vida?